

Bài không tên số 8.

Vũ thành An

Chiều thom ru hồn người bẽnh bồng Chiều không im gọi người đợi
Giờ đây đi ngược lại dòng đời Trái qua mấy hạn kỳ nổi

mong Chiều trông cho mềm mây ươm nắng nắng đợi chiều nắng say nắng nhuộm chiều hây
trời Chẳng qua một làn mây sương khói đã đọng lại phút giây sau rồi lại tan

hây Ngày đi qua vài lần buồn phiền Người quen với cuộc tình đảo
bay Tình yêu ta được gặp một lần Đủ nuôi suốt cả đời mùa

diên Người quên một vòng tay ôm nhớ có buồn nhưng vẫn chưa bao giờ bằng hôm
xuân Dù cho bị chìm sâu dưới đáy vẫn vục dậy phút giây sau rồi lại tan

ngay Vắng nhau một đêm càng xa thêm nghìn trùng Tiếc nhau một đêm rồi mai thêm ngại
bay Nếu như ngày xưa mình không chung một đường Nếu như mình không học chung nhau một

ngừng Mai sau rồi tiếc những ngày còn âu thơ Lặn tìm trong nụ hôn lời nguyện xưa mạn
trường Nay đâu còn đó những kỷ niệm dấu yêu Để lâu lâu tìm quên đời bon chen buồn

đăng Về đâu tâm hồn này bẽnh bồng Về đâu thân này mòn mỏi
chán Tình xa không hẳn chẳng còn gần Tình xưa chưa phải là tình

không Về sau và nhiều năm sau nữa có buồn nhưng vẫn chưa bao giờ bằng hôm nay.
quên Về sau và nhiều năm sau nữa Vẫn chỉ là chính ta con người của hôm qua.